

на та вѣра спасява, а добры тѣ дѣла нѣмать никаквѣ силѣ за спасеніе.

Това еретическо ученіе отваря врата та къмъ всяко беззаконіе. Защо то кой ще ся допре поне съ единъ пръстъ до добро дѣло, ако помисли, че благотвореніе то съвършенно не ползува за спасеніе? И кой не ще да дързне да ся прѣдаде на всяко беззаконіе, като ся вкорени въ него твърда мысль, че една та вѣра спасява?.

За това нека приведемъ нѣкои мѣста отъ священны тѣ писанія, кои то по-ясно отъ лучи тѣ сълнечны сѣ начѣртаны и доказватъ, че добры тѣ дѣла сѣ потребны за вѣчно то спасеніе, и безъ тѣхъ нѣма спасеніе.

Ако искашь да влѣзнешъ въ животъ тѣ съхрани заповѣди тѣ. (Матѣ. гл. 19. ст. 17). Тука Христосъ явно говори, че съсъ варденіе то заповѣди тѣ ся придобыва животъ вѣченъ. Нѣ кой може безъ дѣла да варди заповѣди тѣ? Слѣдователно явно е, че добры тѣ дѣла сѣ нуждны за вѣчно то спасеніе.

Елате благословеніи Отца Моего, наслѣдите приготвено то вамъ царство отъ сздание то на свѣтъ тѣ. Защо то огладихъ, и дадохте ми да ямъ: ожадихъ, и напоихте мя: странехъ, и взведохте мя въ домъ тѣ си: голъ и облекохте мя: боленъ, и поствихте мя: въ тъмницѣ бѣхъ, и дойдохте при мене. (Матѣ. гл. 25. ст. 34).

Тука не е ли явно, че за добры дѣла ся дава царство то небесно?